

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 11

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 ianuarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 655 din 17 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală	2–4
	Decizia nr. 656 din 17 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 435 din Codul de procedură penală	5–7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
1.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative	8–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 655

din 17 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurelia Târjoianu în Dosarul nr. 3.523/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 383D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens reține că art. 21 din Constituție nu presupune accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată. Totodată, apreciază că nu se poate pune în discuție egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât, în speță, nu este vorba despre situații identice, ci se face referire la două proceduri distincte, respectiv camera preliminară și judecarea pe fond a cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.523/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Aurelia Târjoianu în soluționarea contestației în anulare formulate împotriva Încheierii nr. 1.079 din 16 noiembrie 2017 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 544/59/2017/a1.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese atât din Încheierea din 7 martie 2018, prin care a fost sesizată instanța de control constituțional, cât și din Decizia nr. 208 din 7 martie 2018, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 3.523/1/2017, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 16 și 21

din Constituție, în sensul că textul de lege apreciat ca fiind neconstituțional se referă numai la judecata în apel, astfel încât toate celelalte hotărâri definitive sunt exceptate de la control, fără a mai putea fi reformate prin căi extraordinare de atac. În aceste condiții, apreciază că cetățenii nu mai sunt egali în fața legii, având în vedere faptul că aceștia se pot îmbolnăvi și se pot afla în imposibilitatea de a anunța instanța atât la judecata în apel, cât și la celelalte forme de judecată.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** opinează că excepția invocată este neîntemeiată. În acest sens reamintește că rolul procedurii în camera preliminară este acela de a reprezenta un filtru privind aspecte exclusiv de legalitate asupra cauzei penale, filtru exercitat după trimiterea în judecată și până la momentul începerii judecării, iar în cursul acestei proceduri nu se analizează acuzația, substanța probelor ori numărul lor. Referitor la încheierea judecătorului de cameră preliminară de soluționare a cererilor și a excepțiilor ridicate de părți sau invocate din oficiu, arată că împotriva acestora, conform art. 347 din Codul de procedură penală, se poate formula contestație, în termen de trei zile de la comunicare. Competența de soluționare a contestației aparține judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, iar încheierea pronunțată cu acest prilej este definitivă. Apreciază că aceste aspecte nu sunt de natură a încălca normele constituționale invocate de autorul excepției. Totodată, referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, instanța supremă reamintește că, fiind o cale extraordinară de atac, contestația în anulare este o cale de atac cu o natură mixtă, atât de anulare, cât și de retractare, fiind de competența instanței a cărei hotărâre se vrea a fi anulată, putând fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive, prin care s-a judecat acțiunea penală dedusă judecării. Totodată, reține că dreptul de acces la justiție nu presupune accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: a) când judecata în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; [...].*”

11. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Încheierea din 7 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.523/1/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurelia Târjoianu în soluționarea contestației în anulare formulată împotriva Încheierii nr. 1.079 din 16 noiembrie 2017 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 544/59/2017/a1, prin care a fost respinsă, ca nefondată, contestația formulată de inculpată, autoarea excepției, împotriva Încheierii din 15 septembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, prin care, în baza art. 345 din Codul de procedură penală, au fost respinse cererile și excepțiile formulate de aceasta cu privire la legalitatea actului de sesizare a instanței, a probelor administrate și a actelor de urmărire penală. Prin Decizia nr. 208 din 7 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.523/1/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a respins, ca inadmisibilă, contestația în anulare formulată de inculpată, autoarea excepției de neconstituționalitate.

13. Totodată, Curtea constată că dispozițiile ce sunt supuse controlului de constituționalitate sunt cele ce determină respingerea, ca inadmisibilă, a contestației formulate. Astfel, în ceea ce privește admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017, sau Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017, a statuat că o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă, în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta, deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză. Rezultă că excepția de neconstituționalitate nu are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992; astfel, întrucât excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Curtea a reținut însă că, în măsura în care sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină soluția de inadmisibilitate în privința cauzei în care a fost ridicată excepția, aceasta are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât instanța de contencios constituțional își poate exercita controlul de constituționalitate.

14. Așa fiind, Curtea a constatat că legătura cu soluționarea cauzei a excepției de neconstituționalitate este circumstanțiată de incidența dispozițiilor criticate în pronunțarea soluției de respingere ca inadmisibilă a cererii în justiție. Cu alte cuvinte, atât timp cât dispoziția criticată este temeiul respingerii, ca inadmisibilă, a cererii formulate de petent în fața instanțelor de drept comun, excepția de neconstituționalitate este admisibilă, aceste dispoziții având legătură cu soluționarea cauzei. Această concluzie este susținută și de faptul că singurul efect al unei decizii de admitere pronunțate într-o astfel de speță este acela al creării posibilității accederii în fața unui judecător care va analiza pe fond cererea respectivă, fără însă ca decizia de admitere să aibă vreo influență asupra soluției dispuse de judecător, din perspectiva temeiniciei cererii.

15. Or, raportat la elementele ce configurează speța dedusă controlului de constituționalitate în prezenta cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât instanța de contencios constituțional își poate exercita controlul de constituționalitate.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea constată că s-a pronunțat cu privire la normele procesual penale ce reglementează contestația în anulare, reținând că aceasta este o cale de atac cu o natură juridică mixtă, de cale extraordinară de atac, atât de anulare, având în vedere scopul urmărit, respectiv îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea, cât și de retractare, fiind de competența instanței a cărei hotărâre se vrea a fi anulată. Fiind o cale extraordinară de atac, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive, în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre. Această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte indus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că, prin aceasta, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care își produce efecte (în acest sens, Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017, Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 19 februarie 2018). De asemenea, în Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016, paragraful 18, Curtea a reținut că, indiferent de motivul invocat, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei. Totodată, Curtea a constatat, în Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, precizat, paragraful 18, că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se

remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală, statuând, în paragraful 21 al aceleiași decizii, că legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale. Așadar, formularea contestației în anulare cu privire la încheierile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară prin care nu s-a soluționat fondul cauzei, indiferent de motivul invocat, este inadmisibilă.

17. Curtea reține, de asemenea, că, prin noul Cod de procedură penală, în scopul asigurării celerității procesului penal, legiuitorul a sporit garanțiile procesuale asigurate în faza urmăririi penale și a judecării în primă instanță și a prevăzut o singură cale ordinară de atac, respectiv apelul. În acest fel, Codul de procedură penală în vigoare a redus durata soluționării cauzelor penale, dând totodată eficiență principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, prevăzut la art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așadar, hotărârile judecătorești pronunțate în primă instanță, cu excepția celor expres exceptate prin lege, sunt supuse căii de atac a apelului care este integral devolutiv, cale de atac ce poate fi invocată pentru orice motive de fapt și de drept. Prin urmare, faptul pronunțării unei hotărâri penale în primă instanță, când judecata a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitatea de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, poate fi invocat ca motiv de apel, instanța de apel fiind obligată să analizeze incidentul procedural anterior arătat. În acest fel, dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al participanților la procesele penale desfășurate conform acestor proceduri sunt asigurate (în același sens, Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 11 august 2015).

18. Curtea reține că art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție garantează dreptul părților de acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Acest drept nu presupune însă accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată. Dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului și ținând cont de specificul normelor procedurale aplicabile. Totodată, dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea și egalitatea armelor, care presupun ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate de a-și susține apărările, fără ca vreuna dintre ele să fie defavorizată în raport cu cealaltă. La rândul său, art. 6 paragraful 1 din Convenție, referitor la dreptul la un proces echitabil, obligă statele membre la asigurarea prin legislația națională a unor garanții procesuale precum egalitatea armelor, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor pronunțate, publicitatea procesului, soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, prezumția de nevinovăție și asigurarea dreptului la apărare.

19. În aceste condiții, Curtea constată că textul criticat reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în marja de apreciere prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție. Curtea a reținut, de altfel, că prevederile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală reprezintă o aplicație în domeniul legii procesual penale a dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), conform cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, coroborate cu cele ale art. 129, care fac referire la „*condițiile legii*” în reglementarea constituțională a căilor de atac (Decizia nr. 515 din 7 iulie 2015, precitată). Așadar, reglementarea de către legiuitor, alături de judecata în primă instanță și a căii ordinare de atac a apelului, a căilor extraordinare de atac echivalează cu asigurarea unor garanții procesuale suplimentare în scopul aflării adevărului, principiu al aplicării legii procesual penale prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurelia Târjoianu în Dosarul nr. 3.523/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 656

din 17 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 435
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 435 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Dan în Dosarul nr. 3.230/97/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 416D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de domnul avocat Andrei Silviu Guga, din cadrul Baroului Hunedoara, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, reiterând motivele de neconstituționalitate formulate în notele scrise aflate la dosar. În plus, precizează că, în speță, după cinci luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive de condamnare, a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iulie 2016. Or, autorul excepției nu mai poate beneficia de efectele deciziei precitate, de vreme ce termenul de recurs în casație s-a epuizat. Susține că nu există o motivație pentru care interesul general să fie protejat în raport cu interesul individual afectat prin imposibilitatea de a se exercita recursul în casație. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 13 februarie 2019, care statuează că nulitățile nu pot fi înlăturate prin tăcerea sau prin voința părților sau prin alt mijloc procesual. Susține că termenul de 30 de zile, în care poate fi formulat recursul în casație, reprezintă mijlocul procesual care permite să nu poată fi înlăturată o nulitate absolută. În final invocă dispozițiile art. 438 alin. (3) din Codul de procedură penală, care, în opinia sa, justifică necesitatea inexistenței unui termen de declarare a recursului în casație. Depune concluzii scrise în susținerea celor orale anterior reținute.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că impunerea prin lege a unor exigențe, cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă reprezintă îngrădiri ale accesului liber la justiție, are o solidă justificare, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea exercitării abuzive a acestor drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 27/RC din 31 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.230/97/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 435 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Daniel Dan în procedura de admisibilitate în principiu a cererii de recurs în casație formulată de acesta împotriva Deciziei penale nr. 338/A din 5 aprilie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală în Dosarul nr. 3.230/97/2015, prin care s-a respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat, autor al excepției, împotriva Sentinței penale nr. 133 din 21 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Hunedoara în Dosarul penal nr. 3.230/97/2015, prin care acesta a fost condamnat. Astfel cum s-a reținut în actul de sesizare, din dosarul cauzei reiese faptul că decizia pronunțată în apel a fost comunicată condamnatului, autor al excepției, la data de 10 mai 2016, iar acesta a formulat recurs în casație la data de 5 octombrie 2017.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că excluderea posibilității atacării cu recurs în casație a hotărârilor definitive, prin care s-a soluționat fondul cauzei peste termenul prohibitiv și neconstituțional de 30 de zile, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, atrage încălcarea art. 16 din Constituție. Solicită ca dispozițiile art. 435 din Codul de procedură penală să fie evaluate în conformitate cu standardul de protecție pe care îl asigură art. 16 și 21 din Constituție, prin sporirea garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 651 din 17 octombrie 2017, paragrafele 19—22, respectiv 31—33, și Decizia Curții Constituționale nr. 501 din 30 iunie 2016.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** reține că dispozițiile art. 435 din Codul de procedură penală sunt în acord cu prevederile care reglementează egalitatea cetățenilor în fața legii sau accesul liber la justiție, întrucât recursul în casație se poate exercita numai în anumite cazuri, strict și limitativ prevăzute de legiuitor, determinat de caracterul acesteia de cale extraordinară de atac și în condiții stricte cu privire la termenul de declarare, la cuprinsul cererii de recurs în casație și la titularii căii de atac.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar, susținerile apărătorului autorului, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 435 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„Recursul în casație poate fi introdus de către părți sau procuror în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei instanței de apel.”*

12. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa referitoare la instituția recursului în materie penală, a reținut că, în reglementarea anterioară, începând cu Codul de procedură penală din 1936, recursul a constituit o cale de atac ordinară, și nu extraordinară, determinând verificarea legalității și temeiniciei hotărârii atacate, pentru o serie de motive expres prevăzute de lege. În noua reglementare însă, recursul în casație a devenit o cale extraordinară de atac, de anulare, dată în competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Noul Cod de procedură penală a revenit la sistemul clasic al dublului grad de jurisdicție, constând în fond și apel, astfel că în recurs nu se rejudecă litigiul, respectiv fondul cauzei, ci se apreciază dacă hotărârea dată corespunde sau nu legii. Recursul în casație reprezintă, așadar, un mijloc de a repara ilegalitățile și nu are drept obiect rezolvarea unei cauze penale, ci sancționarea hotărârilor necorespunzătoare, cu scopul de a asigura respectarea legii, recursul având și un rol subsidiar în uniformizarea jurisprudenței. Întrucât recursul în casație nu are ca finalitate remedierea unei greșite aprecieri a faptelor și a unei inexacte sau insuficiente stabiliri a adevărului printr-o urmărire penală incompletă sau o cercetare judecătorească nesatisfăcătoare, instanța de casare nu judecă procesul propriu-zis, ci judecă exclusiv dacă hotărârea atacată este corespunzătoare din punctul de vedere al dreptului, adică dacă aceasta este conformă cu regulile de drept aplicabile. Astfel, spre deosebire de contestația în anulare — care vizează îndreptarea erorilor de procedură — și de revizuire — cale de atac ce urmărește eliminarea erorilor de judecată —, recursul în casație are ca obiect verificarea conformității hotărârii atacate cu normele juridice aplicabile, în scopul îndreptării erorilor de drept. Motivele de recurs, potrivit noii reglementări, se limitează la cele prevăzute de art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, și anume: nerespectarea dispozițiilor privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente; condamnarea inculpatului pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; încetarea în mod greșit a procesului penal; lipsa constatării sau constatarea greșită a grațierii pedepsei aplicate inculpatului și aplicarea de pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege. Cu excepția primului caz de casare — necompetența instanței, care se referă la încălcarea unor norme de procedură, celelalte motive de recurs au în vedere încălcări ale legii penale, unele având implicații și în soluționarea acțiunii civile (Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragrafele 16—20, respectiv Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 18 decembrie 2017, paragrafele 22—24).

14. Potrivit dispozițiilor art. 436 alin. (1) lit. a)—c) din Codul de procedură penală, persoanele care pot formula cerere de recurs în casație sunt: procurorul, inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente. Procurorul poate declara recurs

în casație atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă a cauzei. Inculpatul poate formula cerere de recurs în casație atât în ceea ce privește latura penală, cât și în ceea ce privește latura civilă, dar numai împotriva hotărârilor prin care s-a dispus condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei ori încetarea procesului penal, ceea ce înseamnă că, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de achitare, inculpatul nu poate declara recurs cu privire la temeiul achitării, acest aspect neîncadrându-se, de altfel, în niciunul dintre cazurile în care se poate face recurs în casație, prevăzute de art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală. În fine, partea civilă și partea responsabilă civilmente pot formula cerere de recurs în casație referitor la latura civilă, iar în ceea ce privește latura penală, numai în măsura în care soluția din această latură a influențat soluția în latura civilă. Referitor la obiectul acestei căi extraordinare de atac, pot fi atacate cu recurs în casație numai hotărâri penale definitive prin care s-a soluționat fondul cauzelor. Potrivit soluțiilor de la judecata recursului în casație prevăzute de art. 448 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, admitând recursul în casație, casează hotărârea atacată și, după caz, în funcție de motivul invocat, desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată, sau poate dispune rejudecarea de către instanța competentă material sau după calitatea persoanei, fiind evident că, și în această din urmă situație, sentința dată cu încălcarea normelor privind competența după materie sau după calitatea persoanei este desființată în recurs. Așadar, Curtea reține că, pe calea recursului în casație, se asigură verificarea legalității unor hotărâri penale definitive — prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege — ca garanție a efectivității principiului legalității procesului penal.

15. Termenul de declarare a recursului în casație este de *„30 de zile de la data comunicării deciziei instanței de apel”*, potrivit art. 435 din Codul de procedură penală, normă procesual penală criticată în cauză. Termenul de recurs se calculează conform regulii stabilite în art. 269 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală privind calculul termenelor procedurale pe zile, fiind aplicabile și prevederile art. 269 alin. (4) privind situațiile când ultima zi a termenului cade într-o zi nelucrătoare și cele ale art. 270 alin. (1) și (2) referitoare la actele considerate ca făcute în termen. Momentul inițial al termenului este data comunicării deciziei instanței de apel, indiferent de titularul căii de atac, în condițiile în care decizia instanței de apel se comunică atât părților, cât și procurorului, potrivit art. 424 alin. (5) din Codul de procedură penală. Cât privește deciziile pronunțate în apel înainte de intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, cu privire la care termenul de declarare a căii ordinare de atac prevăzute de legea anterioară nu expirase la data intrării în vigoare a legii noi, care sunt supuse recursului în casație, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, *„termenul de 30 de zile de declarare a recursului în casație curge după cum urmează: a) de la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, pentru procuror și pentru părțile cu privire la care legea anterioară nu prevedea obligația comunicării deciziei de apel, precum și pentru părțile cărora decizia le-a fost comunicată anterior intrării în vigoare a Codului de procedură penală; b) de la data comunicării, pentru părțile cărora decizia le-a fost comunicată după data intrării în vigoare a Codului de procedură penală.”* În cazul nerespectării termenului de declarare, cererea de recurs în casație este respinsă ca inadmisibilă, prin încheiere definitivă, potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală.

16. Luând în considerare toate cele menționate anterior, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă o normă de procedură, a cărei stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului.

17. Cât privește dispozițiile art. 21 din Constituție, referitor la accesul liber la justiție, se reține că acest drept constituțional reprezintă fundamentul art. 129 din Constituție, potrivit căruia „*împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Prin urmare, legiuitorul poate să reglementeze, în privința căilor de atac, *termene*, forma și conținutul, instanța la care se depun, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate, astfel cum prevede și art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

18. Totodată, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a reținut că accesul liber la justiție nu vizează numai acțiunea introductivă la prima instanță de judecată, ci și sesizarea oricărui altor instanțe care, potrivit legii, au competența de a soluționa fazele ulterioare ale procesului, deci inclusiv cu privire la exercitarea căilor de atac, deoarece apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor presupune, în mod logic, și posibilitatea acționării împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate (Decizia nr. 482 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1200 din 15 decembrie 2004). Așadar, accesul, formularea și exercitarea căilor de atac, în cauza de față, declararea recursului în casație, reprezintă un aspect al accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție, în condițiile în care instituirea unei căi extraordinare de atac, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar și asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală.

19. Curtea a reținut, de asemenea, că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Însă legiuitorul este ținut să o facă orientându-se după

principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004, Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014).

20. În aceste condiții, Curtea constată că declararea, în mod condiționat, a recursului în casație — cale extraordinară de atac —, prin respectarea unui termen de introducere a acestuia, are ca finalitate buna administrare a justiției, ocrotirea, pe de o parte, a garanțiilor procesuale ale părților, iar, pe de altă parte, a autorității de lucru judecat a hotărârilor definitive, a securității raporturilor juridice stabilite prin hotărâri definitive. Cu alte cuvinte, instituirea unui termen, pentru formularea recursului în casație, este *in abstracto* o măsură rezonabilă pentru impunerea unei rigori și discipline procesuale, în vederea soluționării într-un termen rezonabil a procesului penal, și o garanție că această cale extraordinară de atac nu va deveni o posibilitate a părților interesate de a înlătura, oricând, efectele pe care trebuie să le producă hotărârile judecătorești definitive.

21. Totodată, referitor la încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea reține că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale pentru promovarea căilor extraordinare de atac, inclusiv instituirea unui termen pentru declararea recursului în casație, atât timp cât acestea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

22. În fine, situației particulare a autorului, astfel cum aceasta a fost expusă de apărătorul său în susținerea excepției de neconstituționalitate în fața Curții, i-ar putea fi aplicabilă Decizia Curții nr. 651 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.083 din 20 decembrie 2018, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, respectiv soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, sunt neconstituționale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Dan în Dosarul nr. 3.230/97/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 435 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere efectele negative pe care le va produce aplicarea noului regim de sancționare instituit prin completările aduse Legii nr. 159/2016 de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare, al cărui termen de aplicare a fost suspendat prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2019 până la 1 septembrie 2019 și ulterior prorogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2019 până la 15 martie 2020, traduse în inhibarea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii de comunicații, în contextul în care nu s-a elaborat un cadru de simplificare a procesului de autorizare a construcțiilor infrastructurii în domeniu,

ținând cont de numărul mărit de lucrări de construcții care urmează a fi efectuat pentru dezvoltarea infrastructurii de comunicații prin implementarea de noi tehnologii,

având în vedere că prin această prevedere s-a instituit în fapt o dublă sancționare a furnizorilor de servicii și comunicații electronice pentru aceeași faptă, atât prin Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu completările ulterioare, prin prevederile art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare, cât și prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că aplicarea prevederilor art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 impune stabilirea și determinarea numărului cert de abonați ai unei rețele neautorizate, fapt care în practică este imposibil de realizat până la data de 15 martie 2020,

ca urmare a nevoii stringente de extindere cât mai curând posibil (pentru a reduce decalajele față de media europeană) a accesului la servicii de comunicații electronice mobile de bandă largă în zonele rurale și în alte zone în care instalarea rețelelor de comunicații electronice fixe ce nu utilizează resursa limitată de spectru radio este dificilă sau greu sustenabilă din punct de vedere economic,

față de aspectele menționate mai sus, considerăm că acestea constituie o stare de fapt obiectivă care poate periclita procesul de implementare a noilor tehnologii de comunicații mobile, cu potențial impact negativ asupra serviciilor ce ar putea fi furnizate prin intermediul acestora.

Luând în considerare că pentru păstrarea echilibrelor bugetare sunt necesare unele măsuri menite să mențină volumul cheltuielilor bugetare pe anul 2020 la un nivel care să permită respectarea plafoanelor nominale ale cheltuielilor totale și ale cheltuielilor de personal aferente bugetului general consolidat, precum și plafonul soldului bugetului general consolidat, astfel cum au fost aprobate prin Legea nr. 238/2019 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2020,

luând în considerare faptul că aceste măsuri bugetare au stat la baza Strategiei fiscal bugetare pe orizontul 2020—2022, motiv pentru care se impune adoptarea acestora în regim de urgență,

ținând cont că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor bugetare propuse:

— ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând sustenabilitatea finanțelor publice;

— există riscul ca ținta de deficit bugetar aprobată pentru anul 2020 prin Legea nr. 238/2019 să nu poată fi respectată.

Având în vedere:

— necesitatea asigurării fondurilor pentru desfășurarea corespunzătoare a activității autorităților și instituțiilor publice locale;

— necesitatea asigurării fondurilor pentru o bună funcționare a activității unităților administrativ-teritoriale,

nepromovarea prezentului act normativ ar putea avea drept consecințe negative următoarele:

— riscul neasigurării bunei funcționări a activității unităților administrativ teritoriale;

— riscul neasigurării fondurilor necesare pentru finanțarea corespunzătoare a activității autorităților și instituțiilor publice locale.

Ținând cont că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice,

având în vedere că faptul că operatorii economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii prin intermediul automatelor comerciale ce funcționează pe bază de plăți cu cardul, precum și de acceptatoare de bancnote sau monede, după caz, vizați de obligația de dotare cu aparate de marcat electronice fiscale cu jurnal electronic, sunt în imposibilitatea de a respecta termenul final de dotare stabilit pentru data de 31 decembrie 2019, riscând aplicarea de sancțiuni drastice, respectiv amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, precum și suspendarea activității la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor și confiscarea sumelor nejustificate, în condițiile în care nerespectarea obligației nu le este imputabilă,

ținând cont că prevederile actuale referitoare la actualizarea cu creșterea prețurilor de consum a nivelului accizelor începând cu 1 ianuarie a fiecărui an nu sunt clare și pot da naștere la interpretări diferite, cu riscul afectării veniturilor bugetului de stat provenind din acest impozit,

luând în considerare faptul că menținerea taxei pe activele financiare afectează profitabilitatea instituțiilor de credit bancare și implicit capacitatea acestora de a spori creditarea în economie, în condițiile în care rezultatul reportat constituie o importantă sursă de capital pentru susținerea activității de creditare,

având în vedere faptul că prin penalizarea băncilor cu o dinamică a creditării sectorului real situată sub un prag-țintă este afectată eficiența politicii macroprudențiale,

ținând cont de faptul că neabrogarea taxei poate afecta rezervele de capital constituite în ultimii ani de sectorul bancar, prin aplicarea politicilor macroprudențiale, care se pot deteriora în ipoteza unor evoluții nefavorabile mai severe, inclusiv ca urmare a efectelor menținerii taxei pe activele financiare,

având în vedere faptul că până la data de 31 decembrie 2019 ministerele reorganizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative nu au încheiat protocoalele de predare-primire,

ținând cont că bugetul de stat pe anul 2020 a fost adoptat pe structura ministerelor prevăzute de Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019,

luând în considerare că până la încheierea protocoalelor de predare-primire prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 nu există reglementări legale care să stabilească modalitatea de finanțare a cheltuielilor aferente ministerelor reorganizate, se impune adoptarea în regim de urgență a unor măsuri bugetare în acest sens,

ținând seama de faptul că nepromovarea acestei măsuri ar putea avea drept consecințe negative următoarele:

— riscul neplății drepturilor salariale în luna ianuarie 2020 ale persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul ministerelor reorganizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019,

— riscul neasigurării fondurilor necesare ministerelor reorganizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 în vederea desfășurării activității acestora în bune condiții.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fondul de Dezvoltare și Investiții, mecanism specific de finanțare în domeniul investițiilor publice, denumit în continuare *Fond*, fără personalitate juridică, este gestionat de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, printr-un cont de disponibil.”

2. La articolul 2, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea împrumuturilor acordate pentru Fond se stabilește la valoarea granturilor contractate, care se diminuează la valoarea cheltuielilor aferente lucrărilor efectuate și recepționate în condițiile legii.

(3) Dobânda aferentă împrumuturilor acordate se calculează pe fiecare an calendaristic, la soldul împrumutului, începând cu data tragerii, cu convenția număr de zile calendaristice/360. Dobânda astfel calculată se comunică Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, care are obligația de a o plăti în 30 de zile calendaristice de la data comunicării.

(4) Dobânda se asigură din bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației și reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(5) Rambursarea împrumuturilor se efectuează integral de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației începând cu luna ianuarie 2020 din sumele prevăzute cu această destinație în buget, într-un interval de 20 de ani. Convenția de împrumut încheiată cu Ministerul Finanțelor Publice, respectiv scadențarul aferent împrumutului se modifică corespunzător prevederilor prezentului alineat.”

3. La articolul 2, alineatul (6) se abrogă.

4. La articolul 3, alineatele (5) și (6) se abrogă.

5. La articolul 5, alineatul (1) se abrogă.

6. Articolul 5² se abrogă.

7. Articolul 6 se abrogă.

8. Articolul 9 se abrogă.

9. Articolele 11—17 se abrogă.

10. La articolul 25, alineatul (1) se abrogă.

11. La articolul 28, alineatul (1) se abrogă.

12. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

13. La articolul 34, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2020, începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2020, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2019.”

14. La articolul 35, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 2020—2021, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază convenit(ă).”

15. La articolul 36, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin derogare de la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2020, valoarea indemnizației de hrană se menține la nivelul din anul 2019.”

16. La articolul 37, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În aplicarea alin. (2), începând cu luna ianuarie 2020, toate instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională acordă cuantumului compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană actualizate la nivelul lunii ianuarie 2019, potrivit normelor în vigoare.”

17. La articolul 40, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2020, cuantumului lunar al indemnizației de merit se menține la nivelul de 6.240 lei.”

18. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 34 alin. (3), art. 35 alin. (3), art. 36 alin. (2)—(4), art. 37—39 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.”

19. La articolul 47, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și în anii 2020 și 2021.”

20. Articolul 90 se abrogă.

Art. II. — Articolele 86 — art. 89 alin. (1) din capitolul IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, și articolele IX și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 29 martie 2019, se abrogă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ocuparea prin detașare a posturilor vacante sau temporar vacante din instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, se poate realiza numai cu personal angajat în instituții și autorități publice.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, detașările care nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (1) încetează de drept.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul Ministerului Afacerilor Externe, detașările în curs care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) încetează până la data de 31 august 2020, termen până la care Ministerul Afacerilor Externe inițiază concursuri pentru ocuparea posturilor astfel vacante, în condițiile legii.

(4) Detașările de personal din cadrul instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională la instituții și autorități publice se efectuează numai pentru misiuni în acord cu competențele și interesele legitime ale instituțiilor cedente.

Art. IV. — Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 25 iulie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 42, alineatul (11) se abrogă.

2. La articolul 43, alineatul (12) se abrogă.

Art. V. — Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 33, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile alin. (1)—(4) nu se aplică instituțiilor de apărare, ordine publică și siguranță națională.”

2. La anexa nr. I capitolul I litera B, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2—5 clase de elevi în învățământul primar sau gimnazial primește o majorare a salariului de bază după cum urmează:

a) pentru 2 clase de elevi, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut;

b) pentru 3 clase de elevi, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut;

c) pentru 4 clase de elevi, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut;

d) pentru 5 clase de elevi, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut.”

3. Anexa nr. I capitolul III — Culte, litera C — Personalul din conducerea cultelor și a unităților de cult, altul decât cel asimilat funcțiilor de demnitate publică, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru anul 2020, numărul de posturi pentru personalul clerical angajat în unitățile cultelor recunoscute din România, pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare, prevăzut la cap. III lit. C — Personalul din conducerea cultelor și a unităților de cult, altul decât cel asimilat funcțiilor de demnitate publică, din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se majorează un număr de 5 contribuții de la bugetul de stat, de la 53 la 54 la nr. crt. 1 — Vicepreședinte uniune, vicar administrativ patriarhal, vicar general, secretar general, consilier patriarhal, prim-rabin și de la 736 de posturi la 740 de posturi, la nr. crt. 3 — poziția «Secretar Cancelaria patriarhală, consilier eparhial, secretar eparhial, inspector eparhial, exarh, protopop», aferent funcției de consilier eparhial.”

4. Anexa nr. I capitolul III — Culte litera D — Personal clerical angajat în unitățile cultelor recunoscute din România se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru anul 2020, numărul de posturi pentru personalul clerical angajat în unitățile cultelor recunoscute din România, pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare, prevăzut la cap. III lit. D din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se majorează cu 15, astfel:

La anexa nr. I capitolul III — Culte, litera D — Personal clerical angajat în unitățile cultelor recunoscute din România, numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare va fi de 15.287;

— la nr. crt. 1 — Cu studii superioare, numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare va fi de 11.006;

— la nr. crt. 1 — Cu studii superioare, gradul I, numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare va fi de 3.045;

— la nr. crt. 1 — Cu studii superioare, gradul II, numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare va fi de 3.255;

— la nr. crt. 1 — Cu studii superioare, gradul definitiv, numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare va fi de 2.445.”

5. La anexa nr. VI capitolul II secțiunea a 2-a, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Drepturile de transport ale personalului militar în activitate, ale polițiștilor, ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale elevilor și studenților din instituțiile militare de învățământ și din instituțiile de învățământ pentru formarea polițiștilor, ale cursanților din instituțiile de învățământ pentru formarea funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și ale personalului civil sunt reglementate prin hotărâre a Guvernului.”

6. La anexa nr. VI capitolul II secțiunea a 8-a articolul 65, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Pensia și alte drepturi specifice se stabilesc, potrivit legii, în raport cu solda lunară/salariul lunar, convenită/cuvenit în calitate de personal militar, polițist sau funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, corespunzătoare funcțiilor stabilite potrivit alin. (5).”

7. La anexa nr. VI capitolul II secțiunea a 8-a articolul 67, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pensia și alte drepturi specifice se stabilesc, potrivit legii, în raport cu solda lunară/salariul lunar convenită/cuvenit în calitate de personal militar, polițist sau polițist de penitenciare, corespunzătoare funcțiilor asimilate, potrivit art. 65 alin. (5).”

8. La anexa nr. VI capitolul II secțiunea a 8-a articolul 69, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale judecătorilor și procurorilor militari, ale personalului auxiliar de specialitate, precum și ale personalului conex și civil de la instanțele judecătorești și parchetele militare se stabilesc, după caz, de directorul Direcției instanțelor militare din cadrul Ministerului Apărării Naționale, respectiv de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Art. VI. — După litera v) a alineatului (5) al articolului 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) au fost trimiși în misiune permanentă în străinătate.”

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) În paralel cu utilizarea sistemului național de raportare, entitățile publice au obligația de a întocmi și de a depune situațiile financiare și celelalte tipuri de rapoarte stabilite pe baza datelor din evidența contabilă, pe suport hârtie, în formatul și la termenele stabilite de normele contabile în vigoare, și de a depune bugetele de venituri și cheltuieli aprobate potrivit legislației în vigoare la unitățile Trezoreriei Statului, pe suport hârtie.

(3) Termenul de la care rapoartele acceptate de sistem nu se mai transmit pe suport hârtie către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile subordonate se va stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

2. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Sancțiunile prevăzute la art. 27 și 28 se aplică conducătorului entității publice sau persoanelor cărora le-au fost delegate aceste atribuții, în condițiile legii.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 27 și 28 se aplică și conducătorilor instituțiilor publice sau persoanelor care au preluat obligația privind raportarea situațiilor financiare și altor tipuri de rapoarte în sistemul național de raportare pentru instituțiile reorganizate; nerespectarea obligației privind raportarea situațiilor financiare și altor tipuri de rapoarte pentru instituțiile reorganizate va limita accesul instituțiilor responsabile la funcționalitățile sistemului privind înregistrarea angajamentelor legale și efectuarea plăților prin Trezoreria Statului.”

Art. VIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (3¹) se abrogă.

2. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația în care solicitările de transfer depășesc 80% din creditele bugetare disponibile în anul în curs, prevăzute în buget, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației procedează astfel:

a) înștiințează beneficiarii contractelor de finanțare prevăzute la alin. (1) cu privire la data-limită estimată până la care aceștia mai pot depune solicitări;

b) efectuează transferurile către beneficiari în limita creditelor bugetare disponibile, în ordinea cronologică a depunerii solicitărilor;

c) în situația în care după solicitările depuse conform termenului prevăzut la lit. a) se constată că mai sunt sume disponibile, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației înștiințează beneficiarii asupra acestui fapt și prelungește termenul de depunere a solicitărilor până la utilizarea integrală a creditelor bugetare aprobate cu această destinație;

d) în cazul în care cuantumul solicitărilor depuse în termenele prevăzute la lit. a) și c) depășește creditele bugetare aprobate în bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației cu această destinație, acestea se restituie beneficiarilor.”

3. La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) După primirea înștiințării prevăzute la alin. (4) lit. a), beneficiarii dispun măsurile necesare evitării înregistrării de arierate, respectiv sistarea livrării de bunuri, prestarea de servicii, execuția de lucrări sau continuă implementarea obiectivelor de investiții din surse proprii sau alte surse legal constituite.”

4. La articolul 10, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În situația suplimentării creditelor bugetare, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației notifică beneficiarii cu privire la reluarea transferurilor de sume în condițiile alin. (3) și (4).

(7) În perioada de valabilitate a contractelor de finanțare multianuală, în situația în care beneficiarii prevăzuți la alin. (1) decontează sumele aferente contribuției de la bugetul de stat din surse proprii sau alte surse legal constituite au dreptul să solicite recuperarea acestora la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, care transferă aceste sume în limita creditelor bugetare aprobate în buget cu această destinație, în condițiile prevăzute la alin. (3).”

5. La articolul 10, alineatele (7¹) și (7²) se abrogă.

Art. IX. — Alineatul (2) al articolului 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Începând cu ianuarie 2020, beneficiarii nu mai transmit solicitări de finanțare pentru etapa a II-a a Programului național de dezvoltare locală, pentru alte obiective de investiții în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. X. — După alineatul (2²) al articolului 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în perioada ianuarie — 31 decembrie 2020 un punct-amendă este 145 lei.”

Art. XI. — Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 18 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 29, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Comisia calculează și publică lunar pe site-ul propriu următoarele informații:

a) rata medie ponderată de rentabilitate a tuturor fondurilor de pensii private pentru ultimele 60 de luni;

b) rata de rentabilitate a fiecărui fond de pensii private pentru ultimele 60 de luni;

c) rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii, stabilită de Comisie.”

2. La articolul 32, alineatul (6) se abrogă.

3. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) După aderare sau repartizare, participanții sunt obligați să contribuie la un fond de pensii și nu se pot retrage din sistemul fondurilor de pensii administrate privat pe toată perioada pentru care datorează contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii, până la deschiderea dreptului la pensia privată.”

4. La articolul 52, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Administratorul unui fond de pensii care a primit contribuții pe o perioadă de cel puțin 60 de luni calculează, în ultima zi lucrătoare a fiecărui trimestru, rata de rentabilitate a fondului de pensii pentru ultimele 60 de luni și o comunică în aceeași zi Comisiei.”

5. La articolul 60, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Capitalul social minim necesar pentru administrarea unui fond de pensii este echivalentul în lei, calculat la cursul de schimb al Băncii Naționale a României la data constituirii, al sumei de 4 milioane euro.”

6. La articolul 60, alineatul (11) se abrogă.

7. La articolul 86 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) deducerea unui cuantum din contribuțiile plătite, dar nu mai mult de 0,5%, cu condiția ca această deducere să fie făcută înainte de convertirea contribuțiilor în unități de fond, din care 0,1 puncte procentuale din suma totală ce face obiectul operațiunii financiare efectuate pentru fiecare fond de pensii administrat privat să fie virată la Casa Națională de Pensii Publice;”

8. După articolul 88 se introduce un nou articol, articolul 88¹, cu următorul cuprins:

„Art. 88¹. — Taxele de funcționare stabilite de Autoritatea de Supraveghere Financiară și percepute societăților de administrare a fondurilor de pensii administrate privat nu pot depăși maximum 10% din totalul comisioanelor de administrare percepute de administratori.”

Art. XII. — Alineatul (2) al articolului III din Legea nr. 136/2019 pentru abrogarea alin. (1), (2) și (4) ale art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 17 iulie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Până la data de 31 decembrie 2020, operatorii economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii prin intermediul automatelor comerciale ce funcționează pe bază de plăți cu cardul, precum și de acceptatoare de bancnote sau monede, după caz, au obligația de a dota automatele comerciale cu aparatele de marcat electronice fiscale prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XIII. — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 22, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Până la 31 decembrie 2020, pentru clienții casnici furnizarea de energie electrică se realizează în condiții reglementate de către ANRE.”

2. La articolul 22 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) să aprobe și să publice tarifele aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților casnici pentru perioada până la 31 decembrie 2020;”

3. La articolul 28, litera b¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b¹) să livreze furnizorilor de ultimă instanță, până la 31 decembrie 2020, energia electrică necesară asigurării consumului clienților casnici pentru care se aplică tarife reglementate, în conformitate cu reglementările elaborate de ANRE;”

4. La articolul 76, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Diferențele de costuri de achiziție din anii 2018 și 2019 ale furnizorilor de ultimă instanță, nerecuperate prin prețurile practicate, se vor recupera etapizat și integral până la data de 31 decembrie 2020, conform reglementărilor ANRE.”

5. La articolul 79, alineatul (8) se abrogă la data de 30 aprilie 2020.

6. La articolul 93, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Contravenția prevăzută la alin. (1) pct. 48 se sancționează cu amendă între 2% și 10% din cifra de afaceri a anului anterior aplicării sancțiunii contravenționale.”

7. La articolul 104, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) După adjudecarea concesiunii, în vederea desfășurării activității, concesionarul solicită autorizațiile/licențele specifice prevăzute de legislația în vigoare.”

8. La articolul 124, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Până la 30 iunie 2020, producătorii, inclusiv filialele acestora și/sau afiliații aparținând aceluiași grup de interes economic, care desfășoară atât activități de extracție, cât și activități de vânzare a gazelor naturale extrase de pe teritoriul României, au obligația să vândă cu prețul de 68 lei/MWh, în condițiile reglementate de ANRE, cantitățile de gaze naturale rezultate din activitatea de producție internă curentă și/sau din depozitele de înmagazinare, către furnizorii clienților casnici și ai producătorilor de energie termică, numai pentru cantitatea de gaze naturale utilizată la producerea de energie termică în centralele de cogenerare și în centralele termice destinată consumului populației. Măsura se aplică doar dacă prețul mediu de piață, monitorizat de ANRE, luând în calcul cantitățile și prețurile înregistrate pe fiecare segment de piață, se situează peste valoarea de 68 lei/MWh.

(12) Diferențele de costuri de achiziție din anii 2018 și 2019 ale furnizorilor, nerecuperate prin prețurile practicate, se vor recupera până la data de 30 iunie 2020, conform reglementarilor ANRE.”

9. La articolul 178, alineatul (6) se abrogă la data de 30 aprilie 2020.

10. La articolul 179 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) furnizarea gazelor naturale la preț reglementat și în baza contractelor-cadru până la 30 iunie 2020 pentru clienții casnici;”.

11. La articolul 195, alineatul (42) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(42) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravenția prevăzută la art. 194 pct. 43 se sancționează cu amendă între 2% și 10% din cifra de afaceri a anului anterior aplicării sancțiunii contravenționale.”

Art. XIV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (3²) se introduce un nou alineat, alineatul (3³), cu următorul cuprins:

„(3³) Începând cu luna ianuarie 2020, nivelul tarifelor și contribuțiilor prevăzute la alin. (2) se stabilește anual prin ordin al președintelui ANRE și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

2. La articolul 2, alineatele (3), (3¹) și (3²) se abrogă.

3. La articolul 9, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) ANRE elaborează metodologia pentru calculul tarifelor de transport și distribuție a energiei electrice prin care se stabilește rata de rentabilitate a capitalului investit. În cazul în care elemente care compun metodologia stabilirii ratei de rentabilitate sunt în competența altor autorități decât autoritatea de reglementare, informațiile obținute de acestea ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor proprii sunt puse la dispoziția ANRE în cel mai scurt timp posibil, în vederea consultării. Consultarea acestor informații de către autoritatea de reglementare este obligatorie, inclusiv pentru tarifele în vigoare, dacă există o solicitare de la orice parte lezată.

(12) La elaborarea metodologiei de stabilire a prețurilor și tarifelor reglementate, ANRE va proceda astfel încât aceasta să conțină elemente pentru sprijinirea dezvoltării, în cel mai rentabil mod, a unor sisteme sigure, fiabile, eficiente și nediscriminatorii care sunt orientate către consumator, în conformitate cu obiectivele generale de politică în domeniul energiei electrice și al eficienței energetice.”

4. La articolul 10, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) ANRE elaborează metodologia pentru calculul tarifelor de transport și distribuție a gazelor naturale prin care se stabilește rata de rentabilitate a capitalului investit. În cazul în care elemente care compun metodologia stabilirii ratei de rentabilitate sunt în competența altor autorități decât autoritatea de reglementare, informațiile obținute de acestea ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor proprii sunt puse la dispoziția ANRE în cel mai scurt timp posibil, de la data solicitării acesteia, în vederea consultării. Consultarea acestor informații de către autoritatea de reglementare este obligatorie, inclusiv pentru tarifele în vigoare, dacă există o solicitare de la orice parte lezată.

(12) La elaborarea metodologiei de stabilire a prețurilor și tarifelor reglementate, ANRE va proceda astfel încât aceasta să conțină elemente pentru sprijinirea dezvoltării, în cel mai rentabil mod, a unor sisteme sigure, fiabile, eficiente și nediscriminatorii care sunt orientate către consumator, în conformitate cu obiectivele generale de politică în domeniul gazelor naturale, al eficienței energetice și al integrării producției de gaz la scară redusă și la scară largă din surse de energie regenerabile, precum și a producției distribuite, atât în rețelele de transport, cât și în cele de distribuție.”

Art. XV. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2019 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală și pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 31 mai 2019, punctul 5 se abrogă.

Art. XVI. — Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 1 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, în cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri funcționează o structură pentru eficiență energetică, a cărei organizare și funcționare sunt stabilite prin hotărâre de organizare și funcționare a ministerului.”

2. La articolul 3, alineatele (2)—(6) se abrogă.

3. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Finanțarea programelor de eficiență energetică se asigură anual, din bugetul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, din sume constituite în bugetul propriu și/sau prin atragerea unor fonduri terțe, precum și a unei contribuții de la titularii de licențe în domeniul energiei și al gazelor naturale în cazul derulării unor proiecte comune.”

Art. XVII. — (1) Sumele rămase necheltuite din bugetul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei constituit în anul 2019, în baza prevederilor art. 2 alin. (3¹) și (3²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, se transferă până la data de 31 martie 2020 Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(2) Până la 31 decembrie 2020, Guvernul României reglementează, la inițiativa ministerului de resort, statutul și regimul juridic al consumatorului vulnerabil, precum și modalitatea de finanțare a acestuia.

Art. XVIII. — (1) Declararea taxei pe active aferente anului 2019 se efectuează până la data de 25 august 2020 inclusiv. Diferențele în plus față de taxa pe active aferentă semestrului I 2019 se plătesc până la data de 25 august 2020 inclusiv, iar diferențele în minus se restituie/se compensează potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru stabilirea cotei de piață în vederea determinării taxei pe active aferente anului 2019, informațiile privind totalul activelor contabile nete agregate pentru sistemul bancar sunt publicate pe site-ul Băncii Naționale a României până la data de 30 iunie 2020.

Art. XIX. — Până la intrarea în vigoare a art. II și XVIII, în anul 2020 taxa pe active nu se calculează și nu se datorează.

Art. XX. — (1) În aplicarea pct. 1 de la art. I, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, nu se mai alocă împrumuturi prin Fondul de Dezvoltare și Investiții, derulat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației se subrogă în toate drepturile și obligațiile Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză pentru Fondul de Dezvoltare și Investiții.

(3) Avansul primit și neutilizat până la data de 31 decembrie 2019, respectiv avansul primit pentru lucrări nerecepționate în condițiile legii până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se restituie în contul Fondului.

(4) În termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Comisia Națională de Strategie și Prognoză predă pe bază de protocol de predare-primire Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației toate contractele de finanțare încheiate cu beneficiarii, solicitările de finanțare, execuția bugetară, precum și întreaga documentație depusă de solicitanți.

(5) În termen de 30 de zile de la împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației va modifica toate contractele de finanțare, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației se subrogă în toate drepturile și obligațiile Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care decurg din convenția de împrumut încheiată în anul 2019 cu Ministerul Finanțelor Publice pentru asigurarea resurselor necesare alimentării Fondului de Dezvoltare și Investiții. În acest scop, se va încheia un act adițional la convenția de împrumut.

(7) În aplicarea prevederilor alin. (1), începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice nu mai acordă împrumuturi din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului pentru alimentarea Fondului de Dezvoltare și Investiții.

(8) Pentru proiectele de investiții finanțate prin Fond, pentru care există contracte de finanțare în derulare, finanțările acordate se diminuează la valoarea cheltuielilor aferente lucrărilor efectuate și recepționate în condițiile legii la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(9) În situația în care există contracte de finanțare în derulare pentru care nu există cheltuieli aferente lucrărilor efectuate și recepționate în condițiile legii de către beneficiari și este prevăzut în contractul de finanțare dreptul finanțatorului de a modifica unilateral contractul, obligațiile finanțatorului de a asigura sumele necesare se aduc la îndeplinire cu respectarea limitelor prevăzute în buget.

Art. XXI. — Fondul de Dezvoltare și Investiții se desființează la data încetării derulării contractelor preluate conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXII. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Programul de finanțare a investițiilor pentru modernizarea și dezvoltarea stațiunilor balneare se modifică în Programul pentru modernizarea și dezvoltarea infrastructurii balneare și se transferă, împreună cu bugetul aferent, de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

Art. XXIII. — Prevederile art. 49 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu anul 2022.

Art. XXIV. — (1) În aplicarea prevederilor art. I pct. 1—2 și art. XXII din prezenta ordonanță de urgență, se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat pe anul 2020, în volumul și structura bugetelor Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

(2) În termen de 5 zile de la aprobarea modificărilor prevăzute la alin. (1) se autorizează Secretariatul General al Guvernului și Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației să introducă modificările corespunzătoare în bugetul propriu și în anexele la acesta, să introducă anexe noi și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice.

Art. XXV. — La articolul 14 alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, pentru programul prevăzut la capitolul I secțiunea a 2-a.”

Art. XXVI. — Alineatul (1) al articolului 19 din Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 9 iulie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Comisionul prevăzut la art. 18 lit. c) reprezintă o cotă procentuală de 0,1% aplicată lunar asupra sumei totale ce face obiectul operațiunii financiare efectuată pentru fiecare fond de pensii administrat privat”.

Art. XXVII. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ajutorul plătit în conformitate cu schema de ajutor de stat pentru sprijinirea culturii de film și producției de film în România constituită conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea industriei cinematografice, cu modificările și completările ulterioare, va fi suportat din bugetul de stat, respectiv bugetul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(2) Furnizorul schemei de ajutor de stat prevăzută la alin. (1) este Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(3) Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri preia de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză toate acordurile de finanțare încheiate, cererile de ajutor depuse de aplicanți, cererile de plată, procesele-verbale și documentele emise de Comisia de Film România, rapoarte de audit, precum și întreaga documentație aferentă schemei de ajutor de stat pe care o deține, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pe bază de proces-verbal de predare-primire.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1)—(3) se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat pe anul 2020, în volumul și structura bugetelor Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

(5) În termen de 5 zile de la aprobarea modificărilor prevăzute la alin. (4) se autorizează Secretariatul General al Guvernului și Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri să introducă modificările corespunzătoare în bugetul propriu și în anexele la acesta, să introducă anexe noi și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice.

Art. XXVIII. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei elaborează cadrul de reglementare în concordanță cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXIX. — Până la 1 ianuarie 2021, prevederile art. 210 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, se suspendă.

Art. XXX. — Alineatele (1) și (2) ale articolului 342 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul prevăzut în anexa nr. 1, actualizat cu creșterea prețurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014 — septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, de regulă până la data de 20 octombrie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie a fiecărui an.

(2) Prin excepție de la alin. (1) pentru țigarete, nivelul accizelor se aplică de la data de 1 aprilie a fiecărui an și este cel prevăzut în anexa nr. 1.”

Art. XXXI. — Prevederile art. XXX se aplică începând cu anul 2020.

Art. XXXII. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, până la încheierea protocoalelor de predare-primire prevăzute la art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, deschiderea creditelor bugetare și plățile în limita creditelor bugetare deschise se efectuează din bugetele ordonatorilor principali de credite ai instituțiilor înființate sau rezultate în urma reorganizării sau, după caz, în conformitate cu prevederile art. 37 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Instituțiile publice prevăzute la alin. (1) ai căror conducători au calitatea de ordonatori principali de credite utilizează codul de identificare fiscală pe care l-a avut anterior instituția publică reorganizată.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), persoanele înrolate în sistemul național de raportare Forexbug, desemnate de conducătorii instituțiilor publice înființate sau rezultate în urma reorganizării, au obligația depunerii formularului Fișa entității, precum și a bugetului de venituri și cheltuieli/bugetului de cheltuieli individual și a înregistrării angajamentelor legale noi. Instituțiile publice înființate sau rezultate în urma reorganizării înregistrează și angajamentele legale rămase de plătit la finele anului 2019 aferente instituțiilor publice desființate.

(4) Plățile dispuse în limita creditelor bugetare deschise potrivit alin. (1) se efectuează de către persoanele din cadrul compartimentelor financiar-contabile desemnate de ordonatorii de credite ai instituțiilor publice înființate sau rezultate în urma reorganizării.

(5) Situațiile financiare la 31 decembrie 2019 se întocmesc și se depun la Ministerul Finanțelor Publice de către instituțiile publice înființate sau rezultate în urma reorganizării, potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.265/2019 privind reguli de elaborare de către instituțiile publice a situațiilor financiare întocmite începând cu finele trimestrului III al anului 2019, cu completările ulterioare.

(6) Depunerea în sistemul național de raportare Forexbug a formularelor din sfera raportării situațiilor financiare se efectuează potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 517/2016 pentru aprobarea de proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare — Forexbug, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXXIII. — Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, în luna ianuarie 2020 cotele defalcate din impozitul pe venit încasat la bugetul de stat în luna decembrie 2019 se alocă bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale până cel târziu la data de 10 ianuarie 2020.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

Viceprim-ministru,
Raluca Turcan

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză,
Cristian Nicolae Stănică

Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

